

UZASADNIENIE

Na skutek informacji A. Ś. w P. Sąd (...) w (...) prowadził z urzędu postępowanie o wydanie wyroku łącznego w stosunku do P. J. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu (...) w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) za czyn z art. 244 kk na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat i 80 stawek dziennych grzywny po 10,00 zł każda, kara pozbawienia wolności została zarządzona do wykonania, skazany winien ją odbyć w okresie od 06.01.2020 r. do 14.07.2020 r., kara uległa skróceniu o 80 dni na podstawie art. 71 § 2 kk;

2. Sądu (...) w P. z dnia (...) r. w sprawie o sygn. akt (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 4 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą skazany odbywa w okresie od 06.01.2019 r. do 06.01.2020 r.

(wyrok – k. 30 akta sprawy (...), wyrok – k. 45 akta sprawy (...), informacja k. 5-7, k. 15-18)

W A. Ś. skazany ma przeciętną opinię.

(opinia k. 18)

Skazany cierpi na raka wyrostka zębodołowego żuchwy po stronie lewej z naciekaniem żuchwy. W okresie od 06.06.2016 r. do 22.06.2016 r. był z powodu tego schorzenia leczony szpitalnie.

(karta informacyjna k. 27-29, wynik badania k. 30-31)

Stosownie do treści art. 569 § 1 kpk wyrok łączny wydaje się w przypadku stwierdzenia podstaw do orzeczenia kary łącznej. Warunki do orzeczenia kary łącznej określa prawo materialne, mianowicie art. 85 § 1 kk. W myśl powołanego przepisu, sąd orzeka karę łączną w sytuacji gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Jak wynika z analizy wyżej opisanych wyroków możliwe jest orzeczenie wobec skazanego P. J. kary łącznej wyrokiem łącznym. P. J. został bowiem dwukrotnie skazany na kary pozbawienia wolności. Zastosowanie zasady absorpcji obliłowałyby Sąd do wymierzenia w realiach tej sprawy kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności. Natomiast, zgodnie z zasadą kumulacji Sąd byłby zobligowany do określenia kary pozbawienia wolności na poziomie 1 roku i 9 miesięcy.

W ocenie Sądu sytuacja skazanego nie pozwala na zastosowanie wobec skazanego zasady absorpcji. Skazany był czterokrotnie karany. Przed popełnieniem kolejnych przestępstw nie powstrzymała skazanego ani kara pozbawienia wolności wymierzona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ani zły stan zdrowia. Dlatego skazany nie zasługuje na to, aby kara orzeczona wyrokiem łącznym kara łączna stanowiła wynik absorpcji kar, w której de facto jedno z przestępstw popełnionych przez skazanego pozostałoby bezkarne. Skazany wkraczając na drogę przestępczą był świadomy konsekwencji prawnych takiego postępowania.

Biorąc jednak pod uwagę, że popełnione przez oskarżonego przestępstwa stanowiły przestępstwa z art. 178a § 1 kk, 178a § 4 kk, 244 kk, 178a § 4 kk (karta karna k. 12-13), a więc były związane z kierowaniem pojazdami – co świadczy o pewnej „specjalizacji” skazanego zastosowanie zasady kumulacji byłoby zbyt surowe.

Kara orzekana w ramach wyroku łącznego, z jednej strony musi być postrzegana jako nowa kara, gdyż orzekana jest w sytuacji, gdy istnieje możliwość ocenienia całości działalności przestępczej skazanego, musi jednak stanowić próbę ukształtowania sytuacji skazanego w taki sposób, jak wyglądałaby ona, gdyby wszystkie zarzuty rozpoznane zostały w ramach jednego postępowania. Sąd wydający wyrok łączny, nie może więc dokonać radykalnie odmiennej oceny

stopnia szkodliwości czynów popełnionych przez skazanego, niż uczyniłyby to sądy wydające wyroki jednostkowe (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20 grudnia 2001 r., II AKa 495/01, OSAG 2002/1/4).

Dlatego Sąd stosując zasadę asperacji wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając karę łączną w w/w wymiarze Sąd uwzględnił związki przedmiotowo-podmiotowe zachodzące pomiędzy opisanymi wyżej czynami skazanego.

Rozstrzygając w przedmiocie kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał również na uwadze treść opinii o skazanym (k. 18). Okolicznościom opisanym w opinii nie można nadać nadmiernego znaczenia, przeważającego słuszność kary wynikającą ze stopnia związku zbiegających się przestępstw, bo ma ono jedynie funkcję subsydiarną (art. 571 § 1 kpk), to jest ma pomóc w określeniu celowości kary łącznej (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 listopada 2006 r., II AKa 218/06, KZS 2006/12/23).

Wobec tego, że skazany odbył w części karę orzeczoną w sprawie (...)okres ten należało zaliczyć na poczet kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem łącznym.

W myśl art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od kosztów postępowania

związanych z wydaniem wyroku łącznego, albowiem skazany przebywa aktualnie w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności, gdzie jak ustalono nie pracuje, stąd już na tym etapie postępowania należy przewidywać bezskuteczność ich egzekucji.